

I' Aleta

Revista dels
Bordegassos
de Vilanova
Novembre 2018

Número 4
època digital

bordegassos
de VILANOVA

ALCAL- DESSA

Neus Lloveras i Massana
Alcaldeessa de Vilanova i la Geltrú

Bordegassos i bordegasses, és un plaer tornar-vos a saludar un any més mitjançant la revista L'Aleta. Ara que heu acabat la temporada castellerà i comenceu un merescut descans, és una bona oportunitat per felicitar-vos per la feina feta.

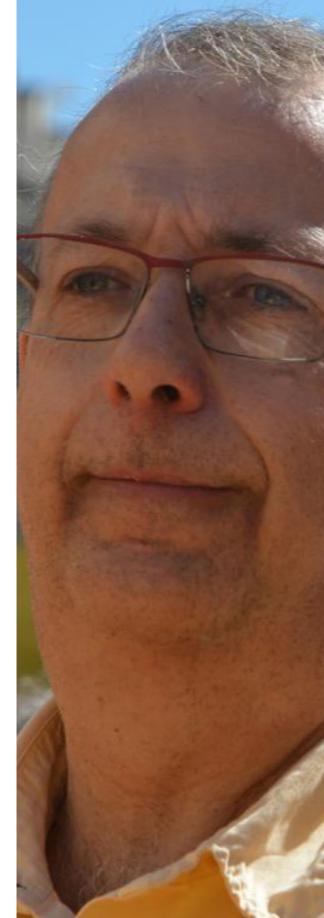
Veritablement aquest ha estat un any intens per als Bordegassos, amb estrena de la nova identitat visual, Concurs de Castells de Tarragona, viatge a casa dels amics de la Conlloga-Muixeranga de Castelló, i amb polèmica pel groc de la vostra camisa inclosa.

També, ens vau emocionar a totes les vilanovines i els vilanovins per festa major, amb el pilar caminant des de la plaça de les Neus fins a la plaça de la Vila, en un acte d'aquells que creen afició castellerà. Per tot plegat, us vull felicitar perquè sou una colla que fa pinya dins i fora la plaça, perquè mai deixeu de reivindicar el sentiment bordegàs, amb les singularitats i el caràcter que fan que tothom sàpiga que ser casteller a Vilanova i la Geltrú, és ser bordegàs.

En l'aspecte casteller, enguany penso que és important destacar la capacitat per mantenir la solidesa en els castells de 8, el 3 i el 4. Cal donar valor a aquest fet, ja que és una bona base que us permet continuar treballant en reptes superiors, que de ben segur que acabaran donant fruits. Vosaltres sabeu millor que ningú l'esforç i la dedicació que comporta assolir els objectius castellers, però al mateix temps heu de ser conscients que el treball perseverant sempre acaba tenint recompensa.

I el millor de tot en els castells, és que quan l'esforç realitzat dona premi, el celebren junts i alhora, compartint uns instants que protagonitzen tots i totes, fonent-vos en emocions i vivències, convertint aquell èxit en una immensa alegria col·lectiva. Bordegassos i bordegasses, la gratificació més gran de la vostra constància assaig rere assaig és formar part d'aquesta gran família castellerà. En aquests anys d'alcaldeessa de la ciutat ha estat un goig viure de prop la vostra trajectòria i sentir-me, al vostre costat, una bordegassa més.

Amb el groc terrós al cor, molta sort i èxits.
Sempre amunt. Visca els Bordegassos de Vilanova!

PRESI- DENT

Jordi Ibanyez
President dels Bordegassos de Vilanova

La temporada és pràcticament acabada. Cadascú farà la seva pròpia valoració. Ben segur que la majoria de bordegassos posaran la nota final en funció dels resultats obtinguts a plaça. És allò de si la pilota entra o no entra del mon del futbol. Puc dir-vos que personalment m'hagués agradat fer més clàssiques de vuit i amb més rotacions de castellers, però valoro la bona feina feta per tota la gent de l'equip tècnic. Gràcies Mario per la dedicació i l'esforç. És clar que ha passat un altre any sense que la Colla hagi pogut donar aquest salt qualitatiu que tots voldríem, però no és menys cert que podem dir que estem consolidats com a colla de vuit.

Hem tingut moments més bons i d'altres de més difícils, però entre tots hem pogut tirar endavant amb postures gairebé sempre molt consensuades. Vull ara recordar sobretot els millors moments que hem pogut viure aquest any, entre els quals en destaco per damunt de tots el pilar de quatre caminant que vam fer a la

sortida d'Ofici. Certament un moment històric, emotiu i emocionant. Perquè és que a més, va acabar bé. I el fet que en aquesta primera edició acabés tot tant bé potser ens fa pensar que és més fàcil del que realment és. No us ho penseu. I estic segur que aquest pilar entrarà a formar part de la Festa Major de Vilanova i es consolidarà com un dels millors actes. I parlant de la Festa Major aprofito per resaltar el prestigi que ja té la Diada de les Neus, on vam tornar a veure un tres de deu dels Castellers de Vilafranca o un cinc de nou de la Jove de Tarragona en mig d'una plaça de la Vila plena a vessar. Per part nostre vam fer una molt bona actuació, amb dos Castells de vuit, que és el mínim que hauríem de portar sempre per Les Neus.

Un altre moment molt especial va ser la sortida a Castelló on vam actuar amb la Muixeranga d'Algemesí i la Conlloga de Castelló. Fou un gran dia per nosaltres. L'amistat que ens uneix amb la Conlloga és cada dia més gran. I la gratitud

que els debem difícilment es pot explicar amb paraules. Veure tantes faixes vermelles al costat dels Bordegassos al Concurs de Tarragona feia posar la pell de gallina.

Dir-vos amics de Castelló, que esperem veureus per Sant Jordi a Vilanova on intentarem compensar tot el que ens heu donat fins ara.

Voldria també ressaltar la importància de la creació de la Comissió per la igualtat dins la Colla. Teniu tot el meu suport. Contra el racisme, la homofòbia, el masclisme... tolerància zero. Des dels inicis hem sigut una colla progressista i molt democràtica i aquests valors no s'han de perdre mai.

Aquests valors es demostren també en altres àmbits, ja sigui amb el pilar a Lledoners, el pilar en les jornades per la Salut mental, en suport al poble del Sahara o en suport als 9 de Vilanova. O també amb el suport a la Ingrid i al Bernat. La vostra tenacitat i la vostra empenta és tot un exemple per tots nosaltres. Les matinades del dia de la Colla les recordarem sempre.

A la molta gent nova que heu entrat aquest any us encoratjo a enganxar-vos als Bordegassos. Ho passareu bé i segur que l'any que ve viureu grans diades i segur que poc a poc anireu prenent més protagonisme en les construccions. Voldria tenir també unes paraules especials pel

Moha, que aquest any ja ha fet diversos pilars i ha assajat troncs. Estic segur que pot ser un gran casteller.

No voldria deixar d'agrair el suport rebut del mon casteller o de les entitats vilanovines en els moments difícils de la temporada. Crec que la Colla va estar a l'alçada i n'hem d'estar orgullosos.

Com orgullós estic de que els Bordegassos tornem a tenir presència a la Coordinadora. Molt més important del que ens pensem. Gràcies Miquel per la feina!

I ja per anar acabant dir-vos que ha estat un honor presidir els Bordegassos aquestes dues darreres temporades en la meua segona etapa com a President. Gràcies a tots i totes per la col.laboració, especialment als que han format part de les Juntes. Ha estat molt enriquidor. Els Bordegassos, encara que no ho sembli, som un grup extremadament heterogeni, i això és una de les nostres grans virtuts que hem de saber explotar. He après de la discrepància i he intentat escoltar tothom.

Molta sort a aquells que preneu el relleu el 2019. Tot el meu suport, i a treballar tots junts per tornar a ser grans!!!

Visca els Bordegassos!!!!

Mario Marco
Cap de Colla dels Bordegassos de Vilanova

CAP DE COLLA

Benvolguts Bordegassos, vull aprofitar l'oportunitat que em brinda l'Aleta anual ,per dirigir-me a tots vosaltres i resumir tot allò que he viscut aquest any al capdavant de la Colla. Intentaré ser just. Hem tingut de tot, sensacions bones i d'altres que et deixen un regust un pèl agre dolç, al cap i la fi els castells són això, un cúmul de sensacions. I de ben segur que tots vosaltres les haureu viscut de diferents maneres, però unes i altres amb la mateixa barreja de sentiments, d'alegria o decepció i això són els castells, un vaivé.

Aquestes mateixes sensacions també les he viscudes jo, amb l'afegit que aquesta vegada tenia una responsabilitat afegida, havia de ser jo mateix, però a la vegada també tots vosaltres, i ser empàtic i no enfadar-me, i escoltar-vos i intentar entendre les vostres inquietuds, perquè a la vegada també són les meves. Quan una diada sortia bé, que no se'm notés massa, i quan era al revés, el mateix. Els castells son efímers, potser per això

ens enganxen tant. El que fas avui, l'endemà no et serveix, has perdut una peça del tronc per una lesió , et marxa una crossa de cap de setmana, et falta un diagonal i dos laterals i renunciaries a intentar el carro gros i surts amb aquella sensació que us deia abans. Però a l'endemà te n'adones que aquell vaivé t'ha donat una nova oportunitat i has rebaixat pretensions, però a la retina et queda el que hi ha de positiu: debuta una quint a quarts, a les pinyes supleixes les baixes que tenies, te n'alegres perquè hi ha un casteller que s'estrena en una posició i tot això és benzina pel dipòsit.

Les diades passen i n'arriben de grans. La Colla surt de plaça contenta, però amb un regust agre dolç. Hem tingut una mala caiguda en un castell assajat i altra vegada tot torna a començar, altra vegada el vaivé .

Molts dels que em coneixeu ja sabeu que no sóc gaire amant ni de les estadístiques ni dels números, però dir-ho així, però quedar-me tant ample

tampoc seria just , per tant aquesta vegada he de ser jo. Penso que no hem complert tots els objectius de treball que a l'inici ens havíem proposat, però no hem de desmerèixer la feina feta, la il·lusió, la gestió dels egos , superar els entrebancs, i tantes i tantes coses que envolten aquesta forma de vida ,al cap i a la fi el llistó estava molt amunt i agafar el relleu de la temporada passada volia dir que havíem de fer les coses molt bé, havíem de treballar de valent, de ser metòdics, tenir ambició i a la vegada bascular també amb seny i saber posar el fré quan tocava. Penso que ho hem fet. I no un cop, si no totes les vegades que hem sabut llegir què era el que tocava, una cosa no va renyida amb l'altra. Ser comprensius amb els companys, mirar sempre d'estar atents i ajudar els nous, aquí vull destacar que l'equip d'acollida ens ha ajudat molt, tenir paciència entre nosaltres mateixos...

Segur que m'he equivocat , només faltaria! Al cap i la fi, sóc el Cap de Colla, però també de carn i ossos, com tots vosaltres. Encerts també n'hauré tingut. Si bé és cert que a les diades importants la Colla ha donat la cara i les ha resolt positivament, també és veritat que en d'altres que hauríem d'haver fet un pas endavant, no ho hem fet i això es el que no ens ha donat la continuïtat que ens havíem proposat a l'inici de temporada. Per

tant, em toca fer autocrítica des de la Tècnica cap a fora , però també ens toca fer-ho de la massa social cap endins, que al final la Colla som tots .

Hem viscut un any de reptes majúsculs. Qui no recorda el pilar caminant de la Sortida d'Ofici de la nostra Festa Major? Els assajos previs, aquells nervis... volíem fer-ho bé! I va arribar el dia... A la Rambla es vivia amb expectació el que els Bordegassos estàvem a punt de fer. Va ser un moment màgic que ningú de la colla oblidarà mai, una munió de gent a la Rambla va seguir aquella il·lusió i al final la plaça que ha viscut els grans èxits dels Bordegassos, tornava a viure emocionada una gesta de la Colla, que posava la cirereta a una bona Festa Major. Tots els esforços i tots els dies d'assaig tenien la seva recompensa. Aquest és el camí, el treball, el sacrifici, la constància, el sumar entre tots i el fer pinya per un objectiu comú: el de la Colla.

Marxem de vacances i a la tornada altra vegada el vaivé, el record i poca cosa més. El segon tram de la temporada era exigent i en l'horitzó hi havia el Concurs, però teníem altres sortides que ens havien de servir de rodatge, fins i tot AGRAMUNT. I després AGRAMUNT altra vegada. Ah! No, que va ser Guissona jaja! Per la diada Salvany altra vegada el vaivé i altra vegada ens vam sobreposar

als contratemps d'última hora, i la Colla hi feia un paper digne.

Amb tots els condicionants ens vàrem plantar a la TAP. El que allà va passar tothom ho sap , els veïns feien una diada de bandera i els Bordegassos sortíem amb dos castells de vuit ben parats i amb la sensació de que si hi tornés ,tornaria amb els mateixos castells, perquè era el que la Colla volia i a partir d'allà poca cosa més. El que restava de temporada amb més pa que formatge. Un dia de la Colla amb records emotius, riures i alguna coseta més que me la reservo.

I ja no em vull allargar més. Demano disculpes si he fallat, però en cap cas les decisions s'han pres amb mala fe. Agrair-vos a tots els que m'heu fet sentir estimat, que sou molts. A tota la gent de la Junta, Vicepresidents, Secretari 15 anys només, tresoreria, vocals, al pencaire de manteniment , a l'equip de Prevenció, a la nova comissió esportiva, al de la Cultural, Assegurances, a les nostres gralles per tanta dedicació, a l'Arxiu per vetllar tan bé de la nostre història, a tots els que dia rere dia heu treballat per la Colla, a la gent de Comunicació: vosaltres si que sou el Dream Team.

i ara si, menció especial a la nostra canalla ,per la valentia que mostreu en cada una de les proves

i castells que feu , vosaltres sou el futur i sereu el referent dels que vinguin al darrera, als pares que patiu, i molt, però que també sabeu somriure, i jo amb vosaltres, als qui hi heu sumat també els dilluns per preparar els pilars, a la gent de Pinyes que bé o malament hi heu posat un munt d'hores d'entrega i us heu trencat el cap amb la App: Cristian, Capi ,Gimeno: gràcies. Tello jo si que t'entenc! Pep la que m'has liat!! Als qui col·laboreu amb la canalla allà dal,t que no es poca feina, a l'equip de canalla per la dedicació: Pau Hill, Uri , Txapillo, Mar: molta sort, Torrents, Forcada. Al Pau per transmetre la informació als pares ,i per últim, al Jordi Alba pel teu saber estar i les teves reflexions. Al Juanito: un Crack i un referent. A l'Anna, ja t'ho vaig dir, jefa, ets la millor. Al Sergi per com m'has ajudat i la feina que has fet. Que lluny et queda la teva primera reunió de la Tècnica. Recordes el que em vas dir i el que jo et vaig contestar? Joder ni jo em pensava que fos tant!. I al Presi, tot un honor haver compartit tant jejeje, sempre el vaivé .

Serem el que cada u de nosaltres vulguem que sigui la colla i com deia el gran poeta

**TOT ES POSSIBLE
I TOT ESTÀ PER FER.
VISCA ELS BORDEGASSOS!!**

Castellers

Colles Castelleres de Catalunya

Miquel Àngel Arnal

El gener del 2018 es va escollir una nova junta de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya (CCCC) on hi tenim representació els Bordegassos de Vilanova després de més de 20 anys de no ser-hi. Quan la junta dels Bordegassos va decidir implicar-se en aquest nou projecte, va ser pensant en que l'experiència que podríem aportar ajudaria a millorar el funcionament del món casteller com a col·lectiu.

Unes setmanes després de començar a treballar a la junta de la Coordinadora, apareixen preguntes i dubtes sobre la funció que aquesta ha de tenir i la seva incidència en el món casteller. Volem que la CCCC tingui una funció de control efectiu sobre les colles castelleres o que sigui una eina de consulta solament?

Hem de controlar o només aconsellar el compliment de les decisions de la Coordinadora? Hem de demanar uns mínims que tothom ha de complir? Volem incidir directament en la seguretat de les Colles Castelleres?

El principal problema que s'ha trobat la Coordinadora ha estat la dificultat que totes les Colles Castelleres treballin amb uns objectius comuns, atesa la diversitat de persones i col·lectius implicats. Per sort, la majoria de les colles mostren desig i interès perquè aquest treball col·lectiu porti a la millora efectiva i directa de tot el món Casteller. Aquesta millora ha de repercutir directament en totes les colles castelleres, en cas contrari, no s'haurà fet prou bé.

Noves preguntes es plantegen a la Coordinadora: Com podem fer per què el món dels castells

treballi d'una forma més coordinada i amb objectius comuns? Com podem fer de la Coordinadora una eina d'utilitat per les colles castelleres i que alhora contribueixi a que els castells representin els valors més apreciats del nostre país.

Com podem millorar el nostre finançament? Quin paper volem que representi la Coordinadora per les colles castelleres els anys vinents?

Aquestes preguntes no son fàcils de respondre

Des del punt de vista econòmic, haurem de pensar com fem que la Coordinadora es doti d'uns pressupostos suficients que impedeixin que quedi bloquejada econòmicament. Actualment les colles aporten només un 30% dels ingressos i, per altra banda, els patrocinadors volen més garanties i son més exigents per augmentar la seva contribució econòmica. Això, moltes vegades, va en contraposició del que cadascuna de les colles decideix internament.

Què hauríem de fer per augmentar els ingressos i no quedar lligats de mans i peus a decisions extra castelleres? Què hauríem de fer per no deixar hipotecat el futur de la Coordinadora i, per tant, del conjunt de les colles castelleres?

A curt termini, el sistema actual de finançament és insostenible, només si som capaços de canviar-lo podrem evitar arribar a un dèficit pressupostari preocupant. Per aquest motiu, s'ha creat la comissió de finançament, on es tracten aquests temes i en la que cal la participació de totes aquelles colles castelleres que puguin aportar propostes en relació a la viabilitat de la Coordinadora.

Què haurem de fer per evitar veure una Coordinadora debilitada i sense funcions decisives? De quina manera hem de sumar esforços per evitar una atomització del món casteller? Com hem de treballar per fer que el col·lectiu estigui sempre per sobre de les individualitats?

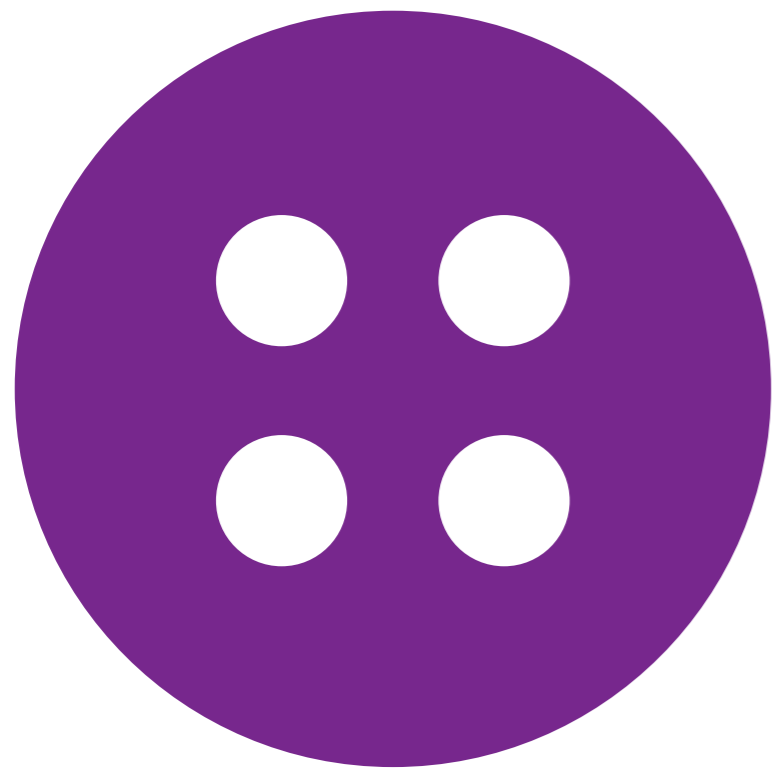
Considerant la seguretat com un tema prioritari, s'ha creat una comissió per treballar en la seva millora continuada. I també aquí, cal preguntar-se, què s'ha de fer perquè en un col·lectiu com el nostre, la seguretat no estigui en mans del que cada colla castellera decideixi? I en aquest sentit ens hauríem de plantejar què cal fer per unificar les qüestions de seguretat seguint criteris tècnics i objectius.

En una activitat com la nostra, patrimoni immaterial de la Humanitat, hauríem de minimitzar els possibles riscos. Com podem fer que a les diades es compleixin uns mínims de seguretat? Com establim aquestes normes d'una manera eficaç per a tothom? Haurem de fer que la Coordinadora sigui federativa, amb possibilitat de decidir directament sobre aquets temes? Haurem de fer un reglament d'obligat compliment?

Per altra banda, s'ha creat la comissió d'equitat, que treballa tres eixos principals relatius a qüestions de gènere, racisme i LGTBfòbia, la qual ha tingut una resposta molt positiva per part de les colles castelleres. No fa falta remarcar que aquest tema ha de ser un dels prioritaris per a la Coordinadora. Cal avançar, en especial, en el tema del feminisme d'una manera explícita deixant clar que en aquest col·lectiu no hi ha lloc per a cap discriminació o desigualtat de gènere. Els plantejaments exposats tenen com a finalitat que la activitat integradora, noble i exemplar que representen els castells, conservi els seus valors en els pròxims anys i això depèn de totes les colles castelleres, o sigui de tu. Les diferents comissions que s'han posat en marxa ens han d'ajudar a trobar respostes a les preguntes anteriors per aconseguir un futur millor per al món casteller.

De moment, seguirem treballant amb aquest objectiu.

T'animem a ajudar-nos?

Punt Lila

Comissió d'Igualtat

Lídia Roche

Des de fa uns anys, la societat està immersa en un qüestionament profund de les relacions i rols de gènere així com d'altres desigualtats (racisme, xenofòbia, homofòbia, etc) que patim quotidianament en tots els àmbits de la realitat. Les colles castelleres, que en molts casos apleguen centenars de persones, no estan exemptes de la reproducció dels rols i estereotips imperants, tanmateix, el món dels castells ha estat present i ha esdevingut protagonista de moltes reivindicacions polítiques i socials dels últims temps.

Així doncs, tenint present aquesta aparent contradicció i sent conscients que les colles no poden quedar al marge de les transformacions socials, ens hem proposat organitzar-nos per tal de reflexionar col·lectivament sobre com volem ser, en quins valors s'ha de fomentar el nostre projecte, quins comportaments considerem acceptables i quins no; en definitiva, quin model de societat i país volem. El feminisme per exemple, ha esdevingut una de les principals lluites socials posant el focus en què vol dir ser dona, què vol dir ser home i com hem après a relacionar-nos.

En aquest context, fa uns mesos la Coordinadora de Colles Castellers de Catalunya proposava una trobada per a la creació d'una comissió que tracti específicament les problemàtiques derivades de les desigualtats, fomentant alhora la creació de grups de treball descentralitzats a les diferents colles, per tal que cadascuna pugui analitzar les seves particularitats i afrontar la lluita de la manera més adequada possible.

En el cas dels Bordegassos, una colla que, en altres moments històrics, ha estat pionera en el qüestionament d'estereotips, hem posat en marxa una comissió d'igualtat que té com a objectiu analitzar quines desigualtats, com i per què es donen dins de la nostra colla i transformar-les.

Per dur a terme aquests objectius, la comissió ha considerat necessari estructurar-se al voltant de dos eixos de treball: detecció i conscienciació de les desigualtats, i protecció i acompanyament de les persones que les pateixen. Una de les activitats que ampararà la comissió serà la realització de tallers i formacions per a tots els membres de la colla i l'elaboració d'un protocol d'actuació en cas de detectar casos de desigualtat i/o situacions d'agressió. Alhora, la mateixa comissió farà formacions internes per tal de dotar-se d'eines que ajudin a donar resposta a les diferents necessitats.

Un dels aspectes que ha posat de relleu la comissió és la necessitat de fomentar la participació de les

dones en càrrecs rellevants dins de les colles. Un fenomen molt comú en el món casteller és l'exclusió de les dones de posicions de poder. Aquest fenomen normalment es dona de manera inconscient, ja que no som conscients dels rols patriarcals que reproduïm dins de les organitzacions socials.

Una de les primeres accions que ha fet la comissió ha estat la creació del Punt Lila. Un punt de trobada, és a dir, un espai físic, i un grup de persones a les quals s'hi poden adreçar totes aquelles que pateixen o detectin una situació de desigualtat durant les diades castelleres, assajos i festes internes de la colla. El Punt Lila es va estrenar a la Diada de Les Neus del 2018.

Així doncs, animem a la participació de tothom a la comissió i les activitats que es realitzaran en el transcurs de la temporada per tal de seguir treballant i aprofundint en qüestions tan importants per a la millora de la colla i la societat en general.

La nova identitat visual dels Bordegassos de Vilanova

Equip d'imatge dels Bordegassos de Vilanova

P D'oportunitat a tret diferencial

Per parlar de la nova identitat visual dels Bordegassos ens hem de remuntar gairebé cinquanta anys enrere, per ser exactes fins a l'any 1972. Un grup d'amics han fundat una colla castellera a Vilanova i la Geltrú, es fan dir els Bordegassos, ja han fet algun assaig i volen estrenar-se a plaça i necessiten camises per l'actuació. Decideixen anar a Casa Guasch, al carrer dels Caputxins de Vilanova, per comprar les camises. Cal Guasch és especialista en roba de treball i pensen que allà hi trobaran camises resistents i en quantitat. No van desencaminats; precisament a l'establiment n'hi troben una remesa, que havia quedat al magatzem, camises grogues amb botons negres. Les camises de treball dels operaris d'una bòbila que feia poc havia tancat. Val a dir que el senyor Guasch, botiguer de tota la vida, va veure l'ocasió de col·locar-les. El primer escull va ser el color, groc...? El botiguer, hàbil, de seguida els diu que no és un groc qualsevol, que és groc terrós, del soldó dels camps i les vinyes tan presents en

el paisatge vilanoví. El següent problema és la por de fer curt. Altre cop el venedor, ràpid, els diu que no hi ha problema, que li queda roba i els patrons per confeccionar-ne més, que és una oportunitat i els ho arreglarà molt bé. Doncs ja tenim camises! El següent pas és l'escut, aquí tiren pel dret i decideixen en assemblea no portar-ne.

46 anys d'història deixen bona petjada dins el món casteller i cultural de Catalunya. Colla assembleària i democràtica des del primer dia, pionera en la introducció de la dona en posicions importants als castells i en l'acollida de persones de diverses nacionalitats i procedències. Això fa que moltes colles castelleres, en els seus inicis, s'emmirallin amb els Bordegassos.

A quatre anys de celebrar el cinquantè aniversari, la comissió d'imatge vam veure la necessitat de renovar la identitat visual de la colla. La imatge que utilitzem és feta pels vint-i-cinc anys de la colla, prou bona i ben realitzada, però que presenta problemes tècnics a l'hora d'aplicar-la. La primera idea va ser modernitzar-la, actualitzant-la d'alguna manera, però de seguida vam adonar-nos de la dificultat de fer-ho. És una imatge que ens

identifica com a castellers, pel que representa o potser perquè recorda un escut o simplement pel costum de veure-la. Però els temps canvien i els Bordegassos no només fem castells sinó que formem part de la societat i com a referent en el teixit associatiu i cultural tant de la nostra ciutat com del país, necessitem una imatge que ens identifiqui més com a entitat, amb un llibre d'estil normatiu per aplicar-la correctament en tot moment sense dubtes de mides, colors o proporcions.

Camisa groc terrós, sense escut i amb botons negres

Aquesta idea és la que ens ha guiat a l'hora de pensar com havia de ser la nova identitat visual dels Bordegassos de Vilanova. És una manera molt planera d'identificar la colla, recordant els nostres orígens pocs anys abans de complir mig segle d'història, defugint de la majoria de colles que acostumen a utilitzar, amb més o menys encert, imatges relacionades amb els castells, enxanetes, braços fent força, mocadors, etc.

Com ja se sap, les millors idees es gesten al voltant d'una taula amb unes cerveses. Així va ser, de seguida vam tenir clar el concepte, només ens faltava contactar amb algun estudi de disseny per fer-los l'encàrrec. Per massa feina o problemes d'agenda no trobàvem dissenyador que ens ho fes. A les hores vam decidir anar madurant i treballant la idea i després de quatre mesos de feina, infinitat de

proves i de canvis, vam arribar a la proposta definitiva, la que estem segurs, és una bona Identitat Visual per la colla.

La Identitat Visual

En el símbol vam defugir en tot moment de qualsevol cosa que pogués recordar un escut. Per això vàrem optar per un botó negre, que a la vegada és la base d'un castell (un quatre). Imatge senzilla però amb molta força (la que cal per fer castells) totalment representativa dels Bordegassos de Vilanova.

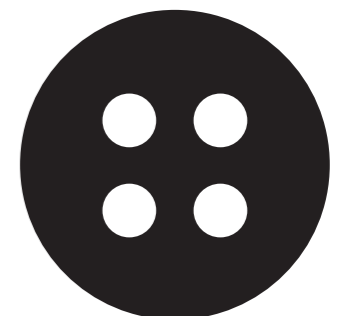
El logotip combina caixa alta i caixa baixa per fer-lo més dinàmic i senzill de llegir. Donant protagonisme a la paraula "BORDEGASSOS" en un cos de lletra més gran i de color groc terrós, deixant el "DE VILANOVA" en un segon terme.

Aquesta Identitat Visual no neix amb la intenció de substituir ni jubilar res, sinó que ha nascut per convida, per reforçar i suplir les mancances i dificultats que presenta la utilitzada fins ara.

Tot canvi requereix un temps d'adaptació, d'acostumar-se a veure una imatge nova, diferent, te l'has d'anar fent teva de mica en mica, a glopets petits per no ennuegar-te, fins que arriba un moment en què t'hi sents totalment identificat.

Els Bordegassos de Vilanova seguim sent pioners i referents dins el món casteller, seguint el nostre exemple, altres colles estan optant per un canvi d'imatge més modern i actual.

bordegassos
de VILANOVA

El pilar caminant

Jordi Ibanyez

L'actuació casteller del dia 5 d'agost a Vilanova del 2016 no va ser precisament per recordar. Un matí molt calorós, la gent cansada, i pocs reptes a assolir. En el record estava que l'any anterior, en arribar a la Plaça de la Vila, l'ambulància havia hagut de marxar i no vam poder actuar. Van sortir tots els balls de la cercavila i nosaltres arranquem cap a les 13:30. Fa hores que hem descarregat els pilars d'entrada a Ofici i molta estona que hem acabat d'esmorzar. Una mica desanimats, per fi avancem cap a plaça. Finalment hi arribem cap a les 14:30, i quan ens disposem a engegar un tres de set en una plaça molt buida, ens avisen que aquest any l'ambulància, dissortadament també ha hagut de marxar. Tanquem la paradeta altre cop sense actuar. Rebo tota mena de crítiques i tothom m'aconsella el que hem de fer. Demano calma. Finalment, el seny ens fa sortir de plaça amb un pilar de quatre. Quan enfilo cap a casa, el cap de colla sr. Ferrer també em mostra el seu descontent. Em diu nosequé d'un comunicat. Li dic que demà serà un altre dia.

Que les coses no es fan en calent i també a ell li demano calma. Al setembre ja en parlarem. Al vespre, durant la cercavila, quan sembla que les aigües bordegasses estan calmades, el Cap de Colla hi torna amb el comunicat. Li sugereixo que el faci ell si tan interessat hi està, amb la seguretat absoluta de que no el farà. Acabem a quarts d'una. Com es tradicional en la meva (i de molts de vosaltres) Festa Major, aquest any he arribat tard al Castell de focs, la família m'ha hagut d'esperar fins les tantes per dinar, i el dia cinc no sopo. El dia següent em llevo il·lusionat i

començo a preparar el viatge de l'endemà cap a Portugal. La Festa Major ha anat bé i ara tocarà una setmaneta de desconexió. Encara no he acabat de fer la maleta quan rebo un whatsapp del Marcel.lí. Més que un whatsapp era un correu-bomba. El vol publicar a les xarxes socials. Mostra la indignació general per una situació que no agrada a ningú a la Colla i demana solucions. Com ha sigut habitual en la meua trajectòria últimament, exerceixo la censura en el comunicat. Hi està d'acord i diu que ja triguem en publicar-lo. La Junta el llegeix i l'aprova per unanimitat. Marxo de vacances. Des de Lisboa llegeixo el Face i veig que el comunicat ha estat un èxit, gairebé ningú replica. La iniciativa ha estat un èxit, El canvi havia començat.

Un cop arribats a aquesta situació, l'equip format per Marcel.lí, Miquel Arnal i Txatxi va començar a moure's i a explicar la problemàtica a entitats i autoritats. Afortunadament, a part d'aquesta problemàtica també van trobar una possible solució. Una idea que després s'ha demostrat molt brillant. Un pilar caminant de la plaça de les Neus a la Plaça de la Vila al davant de la cercavila i després de les autoritats. Reunions, sopars i més reunions. Finalment, amb l'ajut i comprensió de gairebé tots els Balls, la Comissió de Protocol autoritzava la idea.

Ara ja "només quedava" cercar l'alineació i assajar el pilar. Dani Ponce, Nerea i Tian es van perfilar com a candidats i són els que finalment el van fer. Moltes proves a les Casernes. Pilars de tres, de quatre i canviant de baixos més o menys cops. Fins que uns dies abans de Festa Major

decidim assajar el pilar a la Rambla. Aconsegüim arribar fins a la Gran Penya. Allà fem baixar l'enxaneta. La prova va molt bé i tothom te molt clar que ho aconseguirem.

El que ve després és ...nervis, dubtes i atabalaments. Els vanos de la rambla s'han de retocar perquè estan molt baixos (gràcies John per la teva feina) i finalment el dia abans algú se'n adona que el tram final de Francesc Macià el pilar era de tres i podia xocar amb els cables que allà hi havia. Les darreres trucades al Marquez Nezinho, què fariem sense tu?, ens fan pensar que el pilar passarà.

I ja som a les 12:30 del dia de la Sortida d'Ofici. És un dia diferent. Som molta gent. Més que mai pel ser el dia que és. Molta il·lusion i ganes d'ajudar per part de tothom. Càmeres a punt. Tot organitzat. Ja dominem la tècnica dels pilars caminant. Volem anar molt ràpid perquè fa molta calor i sabem que és bàsic per arribar abans que el cansament s'apoderi de tronc, baixos

i mans. Arranquem. A primera línia hi veig gent nova i gent veterana, bon senyal. El pilar va rapidíssim. L'ambient és maquíssim. La Rambla plena de gent, esperona els components del pilar. Passem de la Gran Penya. Això ja ho teniem. Al Francesc Macià els cables dels balcons semblen més baixos que ahir. Ai que no passem!!! Però la Nerea i el Tian s'acoten i el pilar passa sobrat. La gent encara vibra més. Finalment, el pilar arriba fins davant l'ajuntament amb algú darrer moment d'intriga. Esclat d'alegria entre els Bordegassos. Ho hem aconseguit.

El Concurs del 2018

El dia 7 d'octubre vam participar en el Concurs de Tarragona, edició de tarda. És el quart any seguit que hi participem. Hem pres part en totes les edicions de dissabte. Vam ajuntar, entre camises i samarretes prop de 400 persones. La taca groga a la plaça feia molt de goig. Volem agrair des d'aquí el suport a les pinyes de la Muixeranga La torrentina, la Muixeranga Conlloga de Castelló, La Colla de Vilanova, Can Pistras, la gent dels Maduixots i el Drac de Vilanova.

Vam fer 3/8, 4/8, i2/8 f i i2/7. Vam començar molt bé però al final les coses es van torçar. Cal esmentar que des del 2012 sempre hem pogut dur a plaça dos castells de vuit en cada concurs que hem participat.

primera ronda una Sènia de vuit braços batejada com l'Aranya, nom recuperat d'una figura que es troba en escrits antics. En la segona ronda va alçar una majestuosa Tomasina, que estrenà al seu repertori amb una seguretat aclaparadora. Una figura d'enorme complexitat tècnica, que tret de les colles algemesinenques sols havia aconseguit la Muixeranga de la Safor. En tercera ronda la Muixeranga de Castelló va fer una Alta de Cinc sense desplegar-se el pom de dalt.

Després de l'actuació vam fer un dinar de germanor entre les tres colles, amb una magnífica paella i on destacava la presència de muixerangers d'altres colles que els havien anat a donar suport.

Certament encara se'ns fa difícil identificar amb exactitud totes les figures, però ja pràcticament tothom sabem que és per exemple l'alta de sis. Portem tres anys seguits actuant al costat de muixerangers i ben segur, l'any que ve serà el quart.

Pels que no coneixeu encara què és una muixeranga, us podem dir que són unes construccions similars als castells que es fan al País Valencià i el seu epicentre es trobaria a Algemesí. Molts historiadors diuen que són l'origen dels nostres castells. Els orígens els podríem trobar en el 1724. Mentre s'aixequen les construccions, sona la música de la Muixeranga, interpretada amb dolçaines i tabals. A part d'Algemesí i Castelló, també podem trobar muixeranges a València, Alacant, Vinarós, Xàtiva o Torrent, d'on són els nostres amics de la Torrentina, que ens donaren suport al Concurs 2018.

Des de la Trobada de muixeranges del 2016 a Algemesí, on hi vam actuar, vam encetar una molt bona relació amb la Conlloga, que vesteixen una camisa groga molt similar a la nostra i faixa vermella. Aquell mateix any els de la Plana Alta ens van venir ajudar al Concurs de Tarragona. Posteriorment, per Sant Jordi del 2017 una vintena de membres van venir a veure l'actuació

Sortida a Castelló

Va ser la primera sortida de la temporada. Cap al mes de març. Era la III Trobada de muixeranges de Castelló, i es feia a la Plaça Hort dels corders en el marc de les festes de la Magdalena. Hi vam anar més de cent persones en dos autocars. Dues hores i mitja de camí. No està pas tan lluny. Era molt engrescador anar a actuar a casa dels amics de la Conlloga. Mai comencem la temporada tan d'hora, però aquest cop s'ho valia. Un parell de castells de set al menys havíem de poder fer. Vam començar els assajos ben d'hora per poder portar a plaça una actuació digna i finalment vam descarregar tres de set, quatre de set i torre de

sis. Diada tranquil·la en un dissabte calorós amb un públic molt agraït. Al nostre costat actuava la Muixeranga d'Algemesí, els blaus, per a que s'entemen, i també els amfitrions, la muixeranga Conlloga de Castelló. La Muixeranga d'Algemesí va aixecar l'Alta de sis, que era el segon cop que feien fora de casa, l'altre cop va ser a Carcaixent el 2002. Van poder descarregar-la al segon intent. També van fer la Sènia amb Morera central, que va quedar en intent, i finalment un Cinc d'Ors, amb una Tomasina enmig envoltada de quatre Torretes. De comiat, un Retaule amb dos Pins Dobles. Els de Castelló van fer en

a Vilanova. Finalment, ens hem tornat a trobar al concurs del 2018, on més de 80 conlloguers van donar-nos suport. L'any que ve ja els toca venir a actuar a Vilanova!!!

La Conlloga té 5 anys d'antiguitat, es va crear al novembre de 2013 amb la voluntat de recuperar i divulgar la muixeranga així com per difondre la cultura valenciana, la normalització del valencià i la igualtat de gènere. Uns valors pràcticament iguals als nostres. El nom de "Conlloga" és un terme autòcton del nord del País Valencià que fa referència a un grup de gent amb interessos solidaris. El mot havia caigut en desús però ara

s'ha fet altre cop molt popular i són més coneguts per Conlloga que no pas per Muixeranga.

Les seves millors torres han estat l'Alta clàssica, la Tomasina o la Morera.

Recentment s'ha creat la Federació de Muixerangues del País Valencià, esdevenint President l'amic Enric Sorribes, membre de la Conlloga.

Actualment, el món muixeranguer està a l'alça, i cada cop hi ha més afició.

La biblioteca castellera creix de forma notable

Jordi Castañeda

Com molts de vosaltres, tinc un espai a la prestatgeria dedicat als llibres de temàtica castellera. I m'adono que des de fa un parell d'anys, necessito conquerir lloc a altres interessos literaris per deixar forat a les noves adquisicions: la biblioteca castellera creix de forma notable.

Castells, una història d'èxit

Als Bordegassos, on sempre hem intentat cuidar els historiadors, investigadors i periodistes castellers, hem pogut viure la presentació de diverses d'aquestes noves obres. Ara que s'acaba la temporada, el Dia de la Colla acull un magnífic llibre de Miquel Botella, una persona que ha estat cofundador dels Castellers de Sants i president de la Coordinadora de Colles Castelleres. Sota el nom de Castells: una història d'èxit, Botella s'aproxima al fet casteller amb un interès especial per anar més enllà de les construccions assolides en cada moment. L'autor ens intenta explicar en quin context vivien els

castellers valencs primigenis, com era la societat que va veure pujar els castells a la primera època d'or i després els va veure davallar fins a la Decadència, per què van tornar a revifar... un exemple paradigmàtic d'aquest interès "social" és, precisament, l'extens capítol dedicat als Bordegassos.

Miquel Botella ens dedica un generós espai i, sobretot, ens retrata la Vilanova que va veure néixer i créixer els Bordegassos. Probablement, les mirades externes són les que et defineixen millor i crec que Botella s'ha documentat, ha llegit la nostra bibliografia, i estic segur que ha comptat amb el suport d'algun bordegàs de la primera època. Hem d'estar agraïts per l'exhaustivitat, el detall i la tria de les citacions, que crec que ens dibuixen un retrat molt ajustat d'aquells Bordegassos dels anys setanta i posteriors. Realment, el capítol que ens dedica és de lectura obligada per als Bordegassos d'avui. Jo, al costat de la camisa groc terrós, lliuraria un exemplar del llibre

a cada nou bordegàs, perquè sàpiga d'on venim. Just ara que també hem de sortir al carrer a alçar la veu contra la injustícia i la democràcia low cost que ens fa viure l'estat, Miquel Botella ja destaca aquells Bordegassos com a "contestataris" i partíceps dels diversos moviments a favor de la democràcia i les institucions catalanes. La detenció del Víctor Capdet i la pressió exercida per la colla sobre l'Ajuntament vilanoví per alliberar persones detingudes l'any 1976 en actes de protesta és un capítol que ja molta gent de la colla desconeix. I, en canvi, l'autor té l'encert de posar-ho en valor i en context.

Galaxia Gutenberg, editora del llibre de Miquel Botella, també té disponible l'obra en versió electrònica, un gran encert a l'hora d'abaratir el preu final, que en paper és de 21,90 euros i en Ebook de 13,99.

Enciclopèdia casteller

Una altra presentació amb gran acollida a la colla ha estat l'Enciclopèdia casteller, de Cossetània Edicions. En aquesta ocasió, hem tingut la satisfacció de portar fins al local un bordegàs vilanoví resident a Tarragona, el Xavier Brotons, que n'és el director i coordinador d'una obra magna que té diversos autors. Brotons, precisament, explica que es tracta d'una obra coral, on s'ha anat a buscar els experts de cada època i també periodistes castellers. Prova d'això és que la presència a la taula de Xavier Güell, historiador local i autor de bona part dels treballs al voltant dels castells al segle XIX que es poden llegir en aquests volums. Finalment, un servidor també va explicar la seva contribució a l'obra, que versa sobre "Els castells nets del segle XIX", és a dir, sobre la possibilitat que el pilar de set, la torre de vuit o el tres de nou s'haguessin pogut fer al segle XIX sense l'ajut del folre.

Aquest any, han sortit els dos primers volums de l'Enciclopèdia casteller. El primer, abraça els antecedents fins al 1939. El segon, va del 1939 al 2016. El tercer ja es pot comprar i aborda "La tècnica i la ciència" dels castells.

En els pròxims anys, Cossetània Edicions preveu anar traient més volums, que abraçaran diversos

àmbits al voltant dels castells. El projecte, dirigit per Xavier Brotons, té una edició molt acurada i gran quantitat d'imatges, cosa que s'agraeix moltíssim en aquests tipus de treballs històrics. El preu de cada volum és de 38,50 euros.

La Càtedra d'Estudi del Fet Casteller de la Universitat Rovira i Virgili

Els Bordegassos hem acollit un altre dels llibres que han causat sensació aquest any. Es tracta de la recerca del Doctor en Història Alexandre Cervelló i que porta per títol Els orígens del fet casteller: del Ball de Valencians als Xiquets de Valls. Aquesta obra també ha estat publicada per Cossetània Edicions, gràcies a l'acord de la Colla Vella dels Xiquets de Valls amb la Universitat Rovira i Virgili per tirar endavant la Càtedra d'Estudi del Fet Casteller. La gran aportació i reclam de l'estudi es basa en la documentació que Cervelló ha localitzat al voltant dels germans Batet, mites iniciàtics de les dues colles de Valls. Fins ara, la historiografia clàssica posava els dos germans en bàndols oposats (polítics i, per tant, castellers) a causa de desavinences polítiques, mentre que Cervelló documenta una relació econòmica i familiar fluïda entre tots dos, cosa que tiraria per terra que estiguessin barallats.

De retruc d'aquests documents sobre l'origen dels castells, era inevitable parlar de les dues colles vallenques, els seus orígens, procedències i evolució. Una xerrada molt agradable que no es va tancar al local, sinó que va continuar en el sopar posterior que vam fer amb l'autor. Uns sopars on (cadascú pagant el seu àpat excepte l'autor!) acostuma a sortir tot allò que no s'ha pogut dir o no s'ha volgut comentar en públic. Un "tercer temps" (a l'estil del rugby) que animo a tothom qui hi estigui interessat a saber més dels llibres que presentem a acudir-hi: tan sols heu d'avisar amb temps als organitzadors i pagar-vos el sopar.

En aquest "tercer temps" sobre els budells de les colles vallenques vam aprofundir en un altre dels volums que Cervelló ja ha editat també

dins la càtedra de la Universitat Rovira i Virgili: Els Xiquets de Valls durant el primer franquisme (1939-1960). Aquesta obra també estava a disposició dels assistents a la xerrada que vam fer al local, on també hi va participar la vicepresidenta de la Colla Vella, Lurdes Quintero, amb presentació d'un altre periodista bordegàs, Ignasi Txatxi Gómez. De fet, aquest anàlisi de Valls i les seves colles en el primer franquisme és l'adaptació de la tesi doctoral d'Àlex Cervelló, editada amb la cura habitual per part de Cossetània Edicions.

Els orígens del fet casteller: del Ball de Valencians als Xiquets de Valls té un preu de 27 euros, mentre que Els Xiquets de Valls durant el primer franquisme (1939-1960) en val 35.

Un estudi inèdit de gran valor

Una altra de les xerrades que hem organitzat als Bordegassos no ha estat pròpiament d'un llibre, però ben bé ho podria ser. Un repicó del meu treball a L'Enciclopèdia casteller sobre els possibles castells nets del segle XIX (tot un misteri al voltant del pilar de set net, la torre de vuit neta i el tres de nou net) em va fer pensar que aquest podia ser un tema de debat i tertúlia d'una tarda de dissabte al local. I així va ser.

Novament, Xavier Brotons ens va exposar les principals dades que tenim sobre aquest tema, l'historiador Pere Ferrando va fer un repàs d'allò que se n'ha dit fins ara i finalment vam presentar l'autèntica joia de la vetllada: l'estudi inèdit de l'historiador Eduard Jiménez Virgili sobre els tres castells en qüestió: pilar de set, torre de vuit i tres de nou (sense folre). A banda de les cites històriques de premsa o orals, Jiménez posa context polític, social, econòmic i fins i tot alimentari per intentar entendre si eren viables aquests castells al segle XIX. A més, el seu estudi va enregistrar dades de moviments laterals i frontals - posteriors de colles actuals que s'han plantejat aquestes estructures en els seus assajos. Jiménez va gravar les proves als diversos locals i va introduir els vídeos en un programa que marca en quin moment es produeixen més oscil·lacions i cap a quina direcció. Les con-

clusions tècniques són, com a mínim, dignes de tenir en compte per a les colles grans que s'enfronten a aquests castells. La vàlua del treball d'Eduard Jiménez va merèixer el reconeixement de la Coordinadora de Colles Castelleres, que l'any 2016 li va donar el premi com a millor treball universitari sobre castells. Ara, només falta que la Coordinadora s'animi a publicar-lo perquè el màxim de persones puguin llegir aquest completíssim estudi.

Llibres il·lustrats

Remuntant-nos una mica més enrere, recordem que el local també ha estat l'escenari de la presentació del conte El llibre més alt dels castells, escrit per Raquel Sans i Paco Montoya i amb il·lustracions de Carles Arbat. Aquest és un llibre per apropar el públic infantil al món dels castells i que, a més, també té un gest dedicat a Vilanova i els Bordegassos.

Raquel Sans, vallenca i tarragonina d'adopció, i el Paco, tarragoní i dels Xiquets, van estar a casa nostra explicant el conte a la canalla de la colla. Al finalitzar, la colla va obsequiar tota la nostra canalla amb un exemplar, que els autors van dedicar a cada petit bordegàs, ja que estàvem en vigílies de Sant Jordi. Aquest conte encara es pot trobar a les llibreries, editat per Brau Edicions, al preu de 16 euros.

I de cara al futur, ja podem anunciar que també comptarem amb la tornada de Raquel Sans al local, preveiem que també pels volts de Sant Jordi de l'any vinent. El motiu és una altra nova obra casteller de la seva factura, aquest cop sota el títol d'El gran llibre dels castells, editat per Larousse i que ja es pot adquirir per 18,50 euros. Una vegada més, Raquel Sans s'ajuda de bones il·lustracions (aquesta vegada d'Octavi Torné) per fer un llibre amb un munt d'informació, però que va entrant mica en mica, perquè les píndoles informatives són curtes, directes i precises. En aquestes, s'hi combina l'humor, l'anècdota i el coneixement, cosa que fa més fàcil la comprensió de les mil-i-una històries que amaga el món casteller. Per tant, l'any que ve, més llibres de castells. Féu lloc a la prestatgeria!

El Concurs per la tele i entre bolquers

Sarai, Pau i Berta

L'expectació davant d'un concurs de castells és tan gran que ni tan sols la Berta va poder-se esperar. Una setmana abans va decidir arribar a les nostres vides. Sabíem que era molt possible que fos així, però també podia haver estat un concurs amb la petita encara dins la panxa. Sigui com sigui, al telegram ja hi havia la creueta vermella... Una hora abans d'arribar al mes d'octubre, i sis dies abans de la nostra actuació al Concurs vam saber del tot segur que amb tota l'alegria del món no podríem estar ni la setmana prèvia d'assajos ni a Tarragona. Recordo aquesta setmana com uns dies de nervis, però també d'orgull de veure com la colla es fa gran, com tenim molta gent a prop i com els que hi som cada dia pensem en què podríem fer si en fossim tants de manera regular. La darrera setmana pre-concurs d'enguany va ser ben diferent. Entre visites a l'hospital, bolquers i son s'anaven rebent novetats de com es presentava la nostra actuació a la gran diada castellera de l'any. Missatges al mòbil o comentaris en les visites que la gent de la colla ens feia ens anaven preparant per viure la diada, si tot anava

bé, des de casa i per la TV. I així va ser, dijous cap a casa i mentre ens adaptavem a la nova situació i intentàvem dormir una mica passaven les hores i s'acostava l'assaig final. Un cop més, obriem el telegram per veure el volum de gent i quines pinyes es preveien. Les caselles estaven gairebé plenes! Quines ganes de veure per un foradet l'assaig, i el pati ple. Acabat l'assaig, un cop més preguntes per com ha anat, de què sortirem, i el folre què? Es provarà la torre de vuit? Si fins llavors els horaris els marcava la Berta, el dissabte vam manar nosaltres. Volíem tenir la feina feta i haver dinat i haver-li donat dinar abans que comencés el Concurs. La tele a punt i a patir. No a patir perquè no hagués d'anar bé, patir per veure castells de la teva colla sense ser-hi present, sense poder apretar a la pinya o sense viure'ls al tronc. Quan vaig ser cap de colla els havia de mirar sí o sí, i no sabeu com es passa de malament intentant veure-ho tot, pensant en els mil punts febles (sovint tonteries) que pot tenir un castell, i el que és pitjor, veure-ho i no poder fer res perquè el castell vagi millor, a part de fer quatre crits que

a partir del tercer pis ni se senten. Imagineu-vos això, però sense si tan sols estar a plaça. Tot per la tele i a un Concurs. Els nervis quan el primer castell anunciat és el tres de vuit. Pensar que seria el millor inici de concurs, un pèl arriscat, tot i que és un castell que ja hem descarregat en dos concursos anteriors. Descarregat i fora nervis. El primer castell del Concurs es viu igual a plaça que a casa. Quan es descarrega ja es veu tot d'una altra manera. A continuació el quatre, i la feina gairebé feta. No sense patir una

mica per si el fèiem dins el temps establert pel Concurs o fèiem tard i no ens contava com a vàlid. Algun crit de "vinga, vinga!" es va sentir al menjador de casa. Nervis innecessaris, perquè va valdre i ja teníem dos castells de vuit al Concurs, un cop més. Un luxe que hem de valorar molt, n'hem de fer bandera i que quan ens autoanomenem irregulars cal recordar. Aquí els nervis baixen, fins que penses que ara toca un repte superior com és la torre folrada. Sincerament el que havíem vist a assaig no ens feia ser molt optimistes, almenys fins la penúltima setmana. Costava lligar el folre i potser faltava rodatge al tronc escollit per la de vuit en forma de torres de set a plaça. Però és el Concurs i havíem fet la feina i el dia abans s'havia fet una bona prova. I a plaça es va veure. Un folre molt sòlid i un intent seriós que no es va poder carregar. S'havia d'intentar perquè gairebé ens havíem

obligat amb la campanya, i no provar-ho potser hauria estat més frustrant que l'intent. A partir d'aquí, un castell de set i a tancar l'actuació. La torre gairebé la miravem de reüll, no recordo si la Berta menjava llavors... I per sorpresa veiem que queda en intent. Una llàstima haver començat tan bé la diada i acabar-la amb aquest mal sabor de boca. Un últim crit de "vinga!" se'ns va escapar quan vàiem que no muntavem pinya per la cinquena ronda i no arrodoníem la diada. Des de casa no sabíem res ni podríem valorar la situació, però certament potser no era necessari forçar per pujar alguna posició o guanyar alguns euros més. S'ha de reconèixer que el mal sabor de boca a casa va durar segons, entre brometes post-Concurs que ens arribaven i sabent que tothom estava bé. I veient les imatges dels dos casells de vuit descarregats amb solvència. I sobretot, el bon sabor de boca d'haver pogut veure la primera diada castellera amb la Berta. Segur que la primera de moltes, i sens dubte no la primera que viu, ja que dins la panxa ja va sentir gralles i castells. Sigui com sigui, aquest concurs no l'hem gaudit a plaça, ni ha estat el millor possible pel que fa a castells, però ha estat el millor concurs de les nostres vides. El que no oblidarem mai, perquè ha estat el primer de la Berta. I perquè els castells ens han permès conèixer-nos i poder-li donar allò que realment importa, la vida. Per molts, molts i molts Concursos més, petita!

El concurs o com aprendre a no fer plans...

Perona, Íngrid, Joana i Rita

Ho teníem tot calculat, ens llevàvem amb temps, esmorzar, dutxes i banys i cap a casa dels pares d'un amic a celebrar els seus 40 anys a la una del migdia. Allà dinaríem i cap a quarts de quatre marxaríem a Tarragona a presenciar el concurs des de la grada i, si la Rita i la Joana ens ho haguessin permès, baixar a fer pinya als nostres castells. Doncs bé, el que havia de ser a la una a casa dels pares del nostre amic, van ser quarts de quatre, amb tota la infraestructura que això comporta. Ens vam mirar, ho vam parlar i vam decidir quedar-nos allà, perquè desplaçar-nos a Tarragona suposava ja arribar a quarts de set a la plaça, tercera ronda vaja... ens vam quedar a casa dels pares del nostre amic, decididament, quan ets pare no pots fer plans, però quan ho ets de bessonada, millor ni t'ho plantegis, si no vols ofuscar-te dia rere dia. Un cop decidit no moure'ns, vam localitzar el televisor més proper al jardí on estava tota la gent, una petita tele a la cuina i jo, el Jordi plantat davant i avisant a la Ingrid cada cop que intentàvem un castell, mentrestant, tota la gent de l'aniversari, unes quaranta persones, insinuant-me que estava malalt amb això dels castells... La veritat que des de casa els castells no són el mateix, no es respira l'ambient, no pots interactuar amb els companys de colla, comentar la jugada. No et poses tant nerviós, veus que no pots fer-hi res, però no et pots desenganxar de la tele, és com una droga, però no ho recomano a ningú, la plaça és la plaça, i el que s'hi viu, no es pot explicar

en paraules. Pel que fa a l'actuació suposo que em va deixar les mateixes sensacions que a tota la colla, un coitus interruptus, però els castells tenen això, decisions que s'han de prendre, maneres de veure i decidir les actuacions i com tot, et pot sortir bé o no, però sortir del concurs de castells amb dos castells de vuit descarregats, és un bon resultat, que et deixa amb les ganes de més i des de casa una mica impotent de no poder fer-hi res. Haurem d'esperar al següent concurs, que espero, sens dubte, poder-lo viure altra vegada des de plaça, que sempre, és la millor opció, tot i que ens consola que el motiu pel qual no vam poder anar-hi sigui immillorable, i esperem que aquest parell de sols ens ho tornin a la colla, en forma d'aixecadores o enxanetes per futurs concursos i temporades... el que està clar, que no farem plans les pròximes vegades... Visca els Bordegassos de Vilanova!!!

Parlem del peu del castell? Parlem-ne....

Pere Gassó

És just que les "flors se les endugui sempre el baix"? Sincerament crec que no. El pom de dalt, per exemple, l'enxaneta és el protagonista però l'aixecador sap que un dia serà ell qui farà l'aleta. Però allà a sota, les crosses, faran algun dia de baix? més aviat no, les agulles? els laterals, les primeres, els vents, els contraforts, difícilment facin de baix. La seva feina és indispensable perquè el baix faci la seva feina. Jo he fet alguna vegada de contrafort i si he de ser sincer, ja estic bé parant el castell! No és fàcil fer la feina d'un contrafort.

Per què dic que les flors se les emporta el baix? Perquè ho crec sincerament i no és just. Els baixos sense la gent que ens envolta no seriem ningú. Les agulles aguantant per davant, els primeres per darrera, els laterals, els vents i tota la gent de la pinya, són els grans protagonistes. A ells, si més no, se'ls veu, surten a la "foto" però les crosses, quan estan col·locades al castell no se les veu per enlloc i jo us asseguro que hi són i que treballen de debò. Ah!! Sovint si no estan de crosses les posen

de "falques" que de sortir a la foto res de res però estan allà treballant de valent pel castell.

Tinc una teoria molt personal, comparo un baix amb un ferro prim, si el pressiones el doblegues, però si el forres de ciment... l'hi pots posar molt de pes a sobre. Si està ben protegit aguanta el que l'hi posis, però quan les pinyes fluixegen es pateix molt. Això va per la gent de segona o tercera línia, com agrairim els baixos que els castells quedin compactes!! Nomes ho sap el que ha estat per allà a sota.

Hem de cuidar i molt la gent que envolta els baixos, tenim gent molt bona a tots els llocs. Només falta que ens ho creiem tots, des de la canalla fins l'últim del peu per tornar a fer grans castells i ara els tenim a tocar.

Som-hi doncs, l'any vinent hem de consolidar definitivament tots els CASTELLS DE VUIT. Hi ha molt bona feina feta per aconseguir-ho, i la resta ens vindrà sola.

25-03-2018 Sants (Barcelona)

08-04-2018 El Vendrell

14-04-2018 Cardedeu

22-04-2018 L'Hospitalet

28-04-2018 Sant Jordi

13-05-2018 Sant Cugat del Vallès. Fira de Sant Ponç

20-05-2018 Barcelona (FM Nou Barris)

02-06-2018 Santpedor

09-06-2018 L'Arboç. Diada dels Minyons

16-06-2018 FM de Baix a Mar

17-06-2018 La Grallada

30-06-2017 Ribes (Festa Major)

07-07-2018 Esparraguera Festa Major

15-07-2018 Centre Vila Festa Major

22-07-2018 Esplugues de Llobregat

28-07-2018 Diada de les Neus. Festa Major de Vilanova

26-08-2018 Manresa. Festa Major

01-09-2018 Agramunt. Festa Major

08-09-2018 Guissona. Festa Major

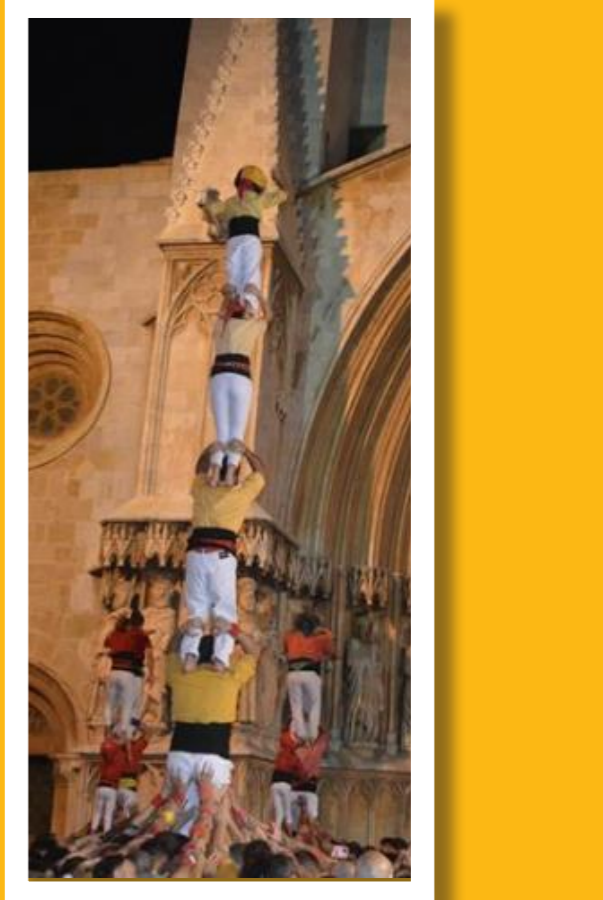
16-09-2018 12a Diada Albert Salvany. Vilanova

22-09-2018 Roda de Ter

20-10-2018 Tarragona. Diada de l'Esperidió

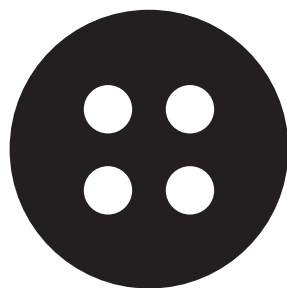

28-10-2018 Igualada. Diada dels Moixigangers

03-11-2018 Lleida

bordegassos
de VILANOVA

Agraïments:

Jordi Ibàñez

Mario Marco

Lídia Roche

Sarai, Pau i Berta

Perona, Íngrid, Joana i Rita

Jordi Castañeda

Pere Gassó

Yoko-Ono

Maite Gomà

Miquel Àngel Arnal

Jordi Llorens